

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 879

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 decembrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.380 din 27 octombrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 1.434 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	4–5
Decizia nr. 1.435 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6–7
Decizia nr. 1.436 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	7–9
Decizia nr. 1.442 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă	9–11
Decizia nr. 1.449 din 5 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă	11–12
Decizia nr. 1.506 din 12 noiembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar	13–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.380

din 27 octombrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 38.017/3/2007 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 3.240—3.282D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate ridicată de același autor în dosarele nr. 41.494/3/2008, nr. 32.970/3/2008, nr. 35.893/3/2008, nr. 44.530/3/2008, nr. 37.142/3/2007, nr. 34.847/3/2007, nr. 31.012/3/2007, nr. 31.380/3/2007, nr. 49.456/3/2008, nr. 41.546/3/2007, nr. 42.234/3/2007, nr. 42.237/3/2007, nr. 41.177/3/2007, nr. 35.097/3/2007, nr. 25.662/3/2008, nr. 37.143/3/2007, nr. 5.819/3/2009, nr. 41.538/3/2008, nr. 3.230/3/2008, nr. 41.095/3/2008, nr. 41.495/3/2008, nr. 41.092/3/2008, nr. 23.944/3/2008, nr. 36.157/3/2008, nr. 22.679/3/2008, nr. 31.002/3/2007, nr. 31.005/3/2007, nr. 31.003/3/2007, nr. 41.567/3/2008, nr. 31.015/3/2007, nr. 34.357/3/2007, nr. 25.979/3/2008, nr. 33.836/3/2007, nr. 8.966/3/2008, nr. 36.212/3/2008, nr. 41.539/3/2008, nr. 1.779/3/2008, nr. 36.908/3/2008, nr. 12.843/3/2008, nr. 39.045/3/2007, nr. 40.044/3/2008 și nr. 36.201/3/2008 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.240—3.282D/2009 la Dosarul nr. 3.239D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.240—3.282D/2009 la Dosarul nr. 3.239D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 martie 2009, 8 aprilie 2009, 9 aprilie 2009, 10 aprilie 2009, 13 aprilie 2009, 16 aprilie 2009, 17 aprilie 2009, 27 aprilie 2009 și 7 mai 2009, pronunțate în dosarele nr. 38.017/3/2007, nr. 41.494/3/2008, nr. 32.970/3/2008, nr. 35.893/3/2008, nr. 44.530/3/2008, nr. 37.142/3/2007, nr. 34.847/3/2007, nr. 31.012/3/2007, nr. 31.380/3/2007, nr. 49.456/3/2008, nr. 41.546/3/2007, nr. 42.234/3/2007, nr. 42.237/3/2007, nr. 41.177/3/2007, nr. 35.097/3/2007, nr. 25.662/3/2008, nr. 37.143/3/2007, nr. 5.819/3/2009, nr. 41.538/3/2008, nr. 3.230/3/2008, nr. 41.095/3/2008, nr. 41.495/3/2008, nr. 41.092/3/2008, nr. 23.944/3/2008, nr. 36.157/3/2008, nr. 22.679/3/2008, nr. 31.002/3/2007, nr. 31.005/3/2007, nr. 31.003/3/2007, nr. 41.567/3/2008, nr. 31.015/3/2007, nr. 34.357/3/2007, nr. 25.979/3/2008, nr. 33.836/3/2007, nr. 8.966/3/2008, nr. 36.212/3/2008, nr. 41.325/3/2007, nr. 41.539/3/2008, nr. 1.779/3/2008, nr. 36.908/3/2008, nr. 12.843/3/2008, nr. 39.045/3/2007, nr. 40.044/3/2008 și nr. 36.201/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în cauze având ca obiect soluționarea unor acțiuni în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece sunt de un formalism excesiv, de natură să afecteze grav efectivitatea exercitării drepturilor recunoscute de lege atât pentru angajat, cât și pentru angajator și să restrângă nejustificat dreptul la apărare al angajatorului, care este pus într-o situație de dezechilibru față de angajatul care are calitatea de reclamant. Referitor la prevederile art. 164 din Codul de procedură civilă, se susține că textul lasă la aprecierea instanței posibilitatea conexării cauzelor, ceea ce este de natură să aducă atingere dreptului la apărare al părților în proces.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și-a exprimat opinia în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 29 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispoziții ce au următorul conținut:

— Art. 286 din Codul muncii: „(1) Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de muncă se judecă în regim de urgență.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 15 zile.

(3) Procedura de citare a părților se consideră legal îndeplinită dacă se realizează cu cel puțin 24 de ore înainte de termenul de judecată.”;

— Art. 287 din Codul muncii: „Sarcina probei în conflictele de muncă revine angajatorului, acesta fiind obligat să depună dovezile în apărarea sa până la prima zi de înfățișare.”;

— Art. 288 din Codul muncii: „Administrarea probelor se face cu respectarea regimului de urgență, instanța fiind în drept să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie în mod nejustificat administrarea acesteia.”;

— Art. 74 din Legea nr. 168/1999: „(1) Cererile referitoare la soluționarea conflictelor de drepturi se judecă în regim de urgență.

(2) Termenele de judecată nu pot fi mai mari de 10 zile.

(3) Părțile sunt legal citate, dacă citația le-a fost înmănată cel puțin cu o zi înainte de judecării.”;

— Art. 75 din Legea nr. 168/1999: „În cazul în care sunt contestate măsuri unilaterale dispuse de unitate, aceasta are obligația ca, până la prima zi de înfățișare, să depună dovezile în baza cărora a luat măsura respectivă.”;

— Art. 77 din Legea nr. 168/1999: „(1) În cazul în care judecata continuă, administrarea probelor se va face cu respectarea regimului de urgență al judecării conflictelor de drepturi.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 286, art. 287 și art. 288 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în dosarele nr. 38.017/3/2007, nr. 41.494/3/2008, nr. 32.970/3/2008, nr. 35.893/3/2008, nr. 44.530/3/2008, nr. 37.142/3/2007, nr. 34.847/3/2007, nr. 31.012/3/2007, nr. 31.380/3/2007, nr. 49.456/3/2008, nr. 41.546/3/2007, nr. 42.234/3/2007, nr. 42.237/3/2007, nr. 41.177/3/2007, nr. 35.097/3/2007, nr. 25.662/3/2008, nr. 37.143/3/2007, nr. 5.819/3/2009, nr. 41.538/3/2008, nr. 3.230/3/2008, nr. 41.095/3/2008, nr. 41.495/3/2008, nr. 41.092/3/2008, nr. 23.944/3/2008, nr. 36.157/3/2008, nr. 22.679/3/2008, nr. 31.002/3/2007, nr. 31.005/3/2007, nr. 31.003/3/2007, nr. 41.567/3/2008, nr. 31.015/3/2007, nr. 34.357/3/2007, nr. 25.979/3/2008, nr. 33.836/3/2007, nr. 8.966/3/2008, nr. 36.212/3/2008, nr. 41.325/3/2007, nr. 41.539/3/2008, nr. 1.779/3/2008, nr. 36.908/3/2008, nr. 12.843/3/2008, nr. 39.045/3/2007, nr. 40.044/3/2008 și nr. 36.201/3/2008 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 octombrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

(2) Instanța poate să decadă din beneficiul probei admise partea care întârzie nejustificat administrarea acesteia.”;

— Art. 164 din Codul de procedură civilă: „Părțile vor putea cere întrunirea mai multor pricini ce se află înaintea aceleiași instanțe sau instanțe deosebite, de același grad, în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsle o strânsă legătură.

Întrunirea poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o.

Dosarul va fi trimis instanței mai întâi investite, afară numai dacă amândouă părțile cer trimiterea lui la una din celelalte instanțe.

Când una din pricini este de competența unei instanțe, și părțile nu o pot înlătura, întrunirea se va face la acea instanță.”

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că aceste dispoziții contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 11 alin. (2), art. 20, art. 21 alin. (1), (2) și (3), art. 24, art. 53, precum și dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra dispozițiilor de lege criticate prin Decizia nr. 1.015 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 6 august 2009, respingând excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor. Cu acel prilej, Curtea a constatat că dispozițiile art. 286, art. 287 și art. 288 din Codul muncii și ale art. 74, art. 75 și art. 77 din Legea nr. 168/1999 sunt constituționale, întrucât acestea sunt norme care stabilesc o procedură specială, derogatorie, privind termenele de judecată și modalitatea administrării probelor în cazul judecării cererilor referitoare la conflictele de muncă. Modalitatea în care au fost reglementate aceste dispoziții este o opțiune a legiuitorului, care a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și urgente, adaptată raporturilor de muncă și exercitării dreptului la muncă. Regulile de procedură prevăzute de aceste dispoziții se aplică în mod echitabil atât angajatorilor, cât și angajaților, fără a fi favorizată o categorie sau alta.

În ceea ce privește dispozițiile art. 164 din Codul de procedură civilă, Curtea a constatat că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate, ele reglementând norme de procedură a căror interpretare și aplicare revin instanțelor de judecată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să modifice jurisprudența Curții, atât soluția, cât și considerentele deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.434

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „RAM NET” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 9.625/E/193/2008 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 3.211D/2009, care are parțial același obiect al excepției de neconstituționalitate.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea acestor dosare.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord ca aceste dosare să fie conexe.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.211D/2009 la Dosarul nr. 2.833D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Invocă jurisprudența în materie a Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 13 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 9.625/193/E/2008, **Tribunalul Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „RAM NET” — S.R.L. din Botoșani.

Prin Încheierea din 28 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 14.144/325/2008, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (2) din aceeași ordonanță, excepție ridicată de Societatea Comercială „PORTO PETROL” — S.R.L. din Timișoara.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile art. 14 alin. (2) din ordonanța criticată contravin art. 26 și 53 din Constituție, deoarece îngădesc dreptul la muncă al salariaților care lucrează în unitatea a cărei activitate a fost suspendată, iar, pe de altă parte, lipsesc unitatea de

posibilitatea de a folosi bunurile sale, în scopul desfășurării activității pentru care a fost înființată.

De asemenea, se mai susține că art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (2) din aceeași ordonanță contravin art. 15, 23, 44, 115 și 135 din Constituție, deoarece instituie o prezumție de vinovăție a operatorului economic persoană juridică și exclud posibilitatea ca acesta să facă dovada că vinovăția pentru comiterea faptei contravenționale revine unei persoane fizice — angajat sau având altă calitate — iar, pe de altă parte, sancțiunile prevăzute de lege sunt de natură să aducă atingere dreptului de proprietate și libertății comerțului.

Tribunalul Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale invocate.

Judecătoria Timișoara consideră că prevederile art. 11 alin. (1) și (3) din ordonanța criticată contravin art. 44 alin. (8) din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie prevederile art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste texte de lege au următoarea redactare:

— Art. 10 lit. b): „(1) *Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni:*

[...]

b) *neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, [...].”;*

— Art. 11 alin. (1) și (3):

„(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel:

a) faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), g) și o) se sancționează cu amendă de la 2.000 lei la 4.000 lei;

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei;

c) faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 40.000 lei la 60.000 lei.

[...]

(3) Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând operatorilor economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității operatorilor economici, potrivit art. 14.”;

— Art. 14 alin. (2): „(2) Nerespectarea de către agenții economici a prevederilor art. 10 lit. b), referitoare la neutilizarea aparatelor de marcat electronice fiscale, neemiterea bonurilor fiscale pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate, emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale și nereintroducerea datelor înscrise pe rola-jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative, atrage și suspendarea activității unității pe o perioadă de 3 luni.”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 41 alin. (1) privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 alin. (1), (2), (8) și (9) privind dreptul de proprietate privată, art. 115 alin. (6) privind domeniile în care nu pot fi adoptate ordonanțele de urgență și art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 și art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 s-a mai pronunțat prin prisma aceluiași critici de neconstituționalitate ca și cele formulate în prezentele cauze. Astfel, prin Decizia nr. 667 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 16 noiembrie 2006, Decizia nr. 1.255 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 25 februarie 2009, Decizia

nr. 670 din 30 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, și Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, Curtea, făcând referire la jurisprudența sa anterioară, a reținut, în esență, că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea, Curtea a constatat că aceste prevederi de lege reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru agenții economici care nu respectă dispozițiile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând agenților economici, consecința încălcării acestor dispoziții legale fiind confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată, așa cum prevede art. 44 alin. (9) din Constituție.

Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea principiului constituțional al prezumției de nevinovăție, Curtea a decis că textele de lege criticate nu instituie o răspundere obiectivă, „întrucât, fiind vorba de săvârșirea unor contravenții, nu se poate aplica niciodată o sancțiune contravențională în lipsa elementului vinovăției, care este de esența acesteia. Existența sau inexistența vinovăției este un element al stării de fapt, a cărei apreciere este de atributul exclusiv al instanței de judecată, căreia persoana sancționată contravențional i se poate adresa fără nicio îngrădire, beneficiind în mod corespunzător de toate garanțiile dreptului la un proces echitabil”.

Și, în fine, Curtea a mai reținut că suspendarea pe o perioadă de 3 luni a activității unității care nu a respectat obligațiile prevăzute de textul de lege criticat nu este o măsură de natură a restrânge libertatea comerțului sau de a afecta obligațiile statului de a asigura protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție, protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară sau crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții, ci, dimpotrivă, reprezintă tocmai o măsură prin care statul dă expresie tuturor acestor obligații constituționale.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 lit. b), art. 11 alin. (1) și (3) și art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „RAM NET” — S.R.L. din Botoșani în Dosarul nr. 9.625/193/E/2008 al Tribunalului Botoșani — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Comercială „PORTO PETROL” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 14.144/325/2008 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.435

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Muhammad Nawaz în Dosarul nr. 505/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, invocând Decizia nr. 714/2009 a Curții Constituționale, pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 505/59/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Muhammad Nawaz într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect prelungirea măsurii de luare în custodie publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 încalcă liberul acces la justiție, dreptul la apărare, dreptul la un proces echitabil, dreptul la libertate și siguranță, precum și principiul independenței justiției, „în măsura în care acestea nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică”, precum și prin limitarea duratei acestei proceduri. Astfel, se susține că soluția prelungirii custodiei este impusă instanței prin lege, fără ca părțile să beneficieze de un proces echitabil, deoarece procedura exceptează reclamanta — „M.I.R.A.” — de la obligația plății taxei de timbru pentru acțiunea introdusă, iar părâtului — cetățean străin — nu îi sunt respectate garanțiile procesuale specifice procesului echitabil, constând în asigurarea unui translator în limba maternă, admiterea de probe, angajarea unui apărător și aducerea la cunoștință a măsurilor adoptate împotriva sa, alături de drepturile și obligațiile ce îi revin în timpul șederii în centrele de cazare pentru străini. În plus, arată că măsura luării în custodie publică pe o perioadă de 5 luni este excesivă, având în vedere că în procesele penale măsura arestării se ia din 30 în 30 de zile. Or, pe parcursul celor 5 luni, instanța nu are posibilitatea efectuării vreunui control pentru a verifica dacă autoritatea competentă face demersurile necesare pentru ca străinul să părăsească țara, acesta din urmă fiind

împiedicat, prin lipsirea de libertate și a libertății de circulație, să facă el însuși demersuri în acest sens. De asemenea, autorul excepției critică dispozițiile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 și sub aspectul lipsei de claritate și precizie a acestora pentru a asigura suficiente garanții că măsurile privative de libertate sunt legale.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 97 alin. (5) din ordonanța criticată nu încalcă prevederile din Constituția României, „în măsura în care Curtea Constituțională apreciază că această reglementare respectă cerințele de claritate și previzibilitate impuse de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la măsurile de lipsire de libertate”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt în concordanță cu normele constituționale și convenționale pretins încălcate, astfel cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr. 28/2009 sau nr. 158/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu următorul conținut:

— Art. 97. — Luarea în custodie publică a străinilor: „(5) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzută la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă.*”

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) referitoare la principiul separației puterilor în stat, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 alin. (1) referitoare la interpretarea și aplicarea dispozițiilor constituționale privind drepturile omului în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte, art. 21 —

Accesul liber la justiție, art. 23 alin. (1) privind inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, art. 24 — *Dreptul la apărare* și ale art. 124 alin. (3) potrivit cărora „*Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii*”. Sunt invocate, de asemenea, prevederile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la libertate și la siguranță.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse în repetate rânduri controlului de constituționalitate sub aceleași aspecte ca și cele sesizate de autorul prezentei excepții. Prin Decizia nr. 714 din 7 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 30 iunie 2009, sau Decizia nr. 158 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 9 martie 2009, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, stabilind că „prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României constituie o măsură

solicitată unei instanțe de judecată, respectiv curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, și hotărâtă de aceasta în cadrul unui proces care întrunește toate exigențele cerute unui proces echitabil într-o societate democratică. Sunt astfel garantate atât accesul liber la justiție al pârâtului și exercitarea dreptului la apărare, cât și independența judecătorului, acesta urmând să hotărască în mod liber, nicio prevedere din textul de lege criticat nefiind de natură să îl direcționeze în mod automat spre o anumită soluție. În ceea ce privește susținerea referitoare la exceptarea Ministerului Administrației și Internelor, prin Oficiul Român pentru Imigrări, în calitate de reclamant, de la plata taxei de timbru pentru acțiunea introdusă, Curtea constată că autorii excepției sunt de fapt nemulțumiți de lipsa din cuprinsul textelor de lege criticate a unor prevederi care să impună acestei autorități obligația plății unei astfel de taxe”.

Curtea constată că cele reținute prin deciziile evocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, de vreme ce nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea acestei jurisprudențe.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Muhammad Nawaz în Dosarul nr. 505/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.436

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinmar Ind” — S.A. din București în Dosarul nr. 270/95/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 martie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 270/95/2005, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinmar

Ind” — S.A. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni întemeiate pe Legea nr. 85/2006.

În **motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale, deoarece instituie obligativitatea publicării tuturor actelor procedurale prin intermediul Buletinului insolvenței, privând în acest fel părțile de cunoașterea efectivă a existenței unui proces în care sunt implicate.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ și-a exprimat opinia în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, cu următorul cuprins: „(1) *Citarea părților, precum și comunicarea oricăror acte de procedură, a convocărilor și notificărilor se efectuează prin Buletinul procedurilor de insolvență. Comunicarea citațiilor, a convocărilor și notificărilor față de participanții la proces, al căror sediu, domiciliu sau reședință se află în străinătate, este supusă dispozițiilor Codului de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare. Buletinul procedurilor de insolvență va fi realizat și în formă electronică.*

(11) *Pentru susținerea cheltuielilor de editare și difuzare a Buletinului procedurilor de insolvență, fondul prevăzut la art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 460/2005 privind conținutul, etapele, condițiile de finanțare, publicare și distribuire a Buletinului procedurilor de insolvență, cu modificările și completările ulterioare, se majorează, reprezentând o cotă de 10% aplicată la taxele percepute de oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale pentru operațiunile de înregistrare.*

(2) *În procedurile contencioase reglementate de prezenta lege vor fi citate în calitate de părți numai persoanele ale căror drepturi sau interese sunt supuse spre soluționare judecătorului-sindic, în condiții de contradictorialitate. În toate celelalte cazuri se aplică dispozițiile din Codul de procedură civilă referitoare la procedura necontencioasă, în măsura în care nu contravin unor dispoziții exprese prevăzute de prezenta lege.*

(3) *Prin excepție de la prevederile alin. (1) se vor realiza, conform Codului de procedură civilă, comunicarea actelor de procedură anterioare deschiderii procedurii și notificarea deschiderii procedurii. Pentru creditorii care nu au putut fi identificați în lista prevăzută la art. 28 alin. (1) lit. c), procedura notificării prevăzute la art. 61 va fi considerată îndeplinită dacă a fost efectuată prin Buletinul procedurilor de insolvență.*

(31) *Prin excepție de la prevederile alin. (1), prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se introduce o acțiune, în temeiul dispozițiilor prezentei legi, ulterior deschiderii procedurii insolvenței se va realiza conform Codului de procedură civilă.*

(4) *În cazul în care debitorul este o societate tranzacționată pe o piață reglementată, judecătorul-sindic va comunica Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare hotărârea de deschidere a procedurii.*

(5) *Formatul și conținutul-cadru ale actelor care se publică în Buletinul procedurilor de insolvență și ale dovezii privind îndeplinirea procedurii de citare, convocare, notificare și comunicare se stabilesc prin ordin al ministrului justiției și sunt utilizate în mod obligatoriu de toți participanții la procedură.*

(6) *Notificările, cu excepția cazului în care sarcina notificării aparține altor organe care aplică procedura, și convocările prevăzute de prezenta lege cad în sarcina administratorului judiciar sau a lichidatorului, după caz.*

(7) *Creditorii care au înregistrat cereri de admitere a creanțelor sunt prezumați că au în cunoștință termenele prevăzute la art. 62 ori la art. 107, 108 sau 109, după caz, și nu vor mai fi citați.*

(8) *În vederea publicării citațiilor, convocărilor și notificărilor actelor de procedură efectuate de instanțele judecătorești, după deschiderea procedurii prevăzute de prezenta lege, se editează Buletinul procedurilor de insolvență, publicație editată de Oficiul Național al Registrului Comerțului.*

(9) *Publicarea actelor de procedură sau, după caz, a hotărârilor judecătorești în Buletinul procedurilor de insolvență înlocuiește, de la data publicării acestora, citarea, convocarea și notificarea actelor de procedură efectuate individual față de participanții la proces, acestea fiind prezumate a fi îndeplinite la data publicării.”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 referitoare la dreptul de proprietate, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 124 privind înfăptuirea justiției. De asemenea, susține că se încalcă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prin Decizia nr. 1.137 din 4 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 31 din 16 ianuarie 2008, Curtea a statuat că faptul că, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, persoanele notificate vor fi citate și li se vor comunica actele de procedură prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență nu poate fi privit ca aducând atingere dreptului la apărare. Prin aceeași decizie, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. 7 sunt contrare prevederilor art. 24 și art. 53 din Constituție, în măsura în care se interpretează că prima comunicare a actelor de procedură către persoanele împotriva cărora se promovează o acțiune în temeiul dispozițiilor Legii nr. 85/2006, ulterior deschiderii procedurii insolvenței, se realizează numai prin Buletinul procedurilor de insolvență, iar nu și potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

În cauza de față autorul excepției critică însă prevederile art. 7 din Legea nr. 85/2006 și din prisma obligației pe care acestea o instituie pentru persoanele ce participă la procedura insolvenței de a plăti o anumită sumă de bani în vederea obținerii Buletinului procedurilor de insolvență, fapt ce pune în discuție restrângerea mai multor drepturi fundamentale. Referitor la aceasta, prin Decizia nr. 367 din 17 martie 2009,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2009, Curtea a statuat că accesul liber la justiție și exercitarea dreptului de apărare nu sunt drepturi absolute, legiuitorul putând să prevadă anumite condiționări în vederea unei bune administrări a justiției, condiționări ce pot îmbrăca și forma unor obligații de ordin financiar. În mod evident, aceste condiționări trebuie să își găsească o justificare rezonabilă și proporțională cu obiectivul propus și să nu ducă la imposibilitatea efectivă de exercitare a drepturilor fundamentale mai sus menționate.

Or, Curtea a reținut că citarea și comunicarea actelor prin intermediul Buletinului procedurilor de insolvență își găsesc justificarea în însuși specificul acestei proceduri și au drept scop asigurarea desfășurării cu celeritate a acesteia. Obligațiile corelative ce decurg pentru părți în acest caz nu pot fi privite ca aducând o restrângere a dreptului de proprietate ori a dreptului la apărare, atât timp cât părțile au posibilitatea, pe de o parte, să

participe la termenele fixate de judecătorul-sindic și să consulte dosarul în vederea cunoașterii tuturor actelor de procedură depuse la acesta, iar, pe de altă parte, au posibilitatea de a solicita în cadrul cheltuielilor de judecată toate sumele avansate în vederea realizării drepturilor lor pe calea acestei proceduri, invocând în acest sens dispozițiile Codului de procedură civilă privind cheltuielile de judecată, aplicabile în temeiul art. 149 din Legea nr. 85/2006.

Pe cale de consecință, Curtea a constatat că nu poate fi reținută nici susținerea potrivit căreia textele de lege criticate ar crea o discriminare pe criteriul averii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată de Curte prin decizia menționată, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială „Tinmar Ind” — S.A. din București în Dosarul nr. 270/95/2005 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.442

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 7.268/105/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială, cauză ce constituie obiectul Dosarului nr. 3.528D/2009 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 5.111D/2009, având ca obiect aceeași excepție de

neconstituționalitate, ridicată de Constantin Tănăsescu în Dosarul nr. 17.603/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent informează Curtea că autorul excepției, domnul Constantin Tănăsescu, a transmis la dosarul cauzei o cerere scrisă de completare a excepției de neconstituționalitate, prezentând unele aspecte legate de fondul litigiului dedus judecătii.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea de obiect a acestor cauze, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu admiterea excepției de conexitate a celor două dosare.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 5.111D/2009 la Dosarul nr. 3.528D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public care, în principal,

pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, deoarece autorii acesteia nu formulează adevărate critici de neconstituționalitate; în subsidiar, susține că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, astfel cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa în materie.

În timpul ședinței de judecată și după dezbatererea celor două cauze conexe, se prezintă domnul Constantin Tănăsescu, autorul excepției de neconstituționalitate invocate în Dosarul nr. 5.111D/2009, care solicită admiterea acesteia, argumentând că obligația plății taxei judiciare de timbru limitează accesul liber la justiție, drept consacrat de art. 21 din Constituție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 mai 2009, pronunțată în Dosarul nr. 7.268/105/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nica Leon într-o cauză privind judecarea unui recurs formulat împotriva unei decizii comerciale prin care a fost anulat ca netimbrat apelul promovat de autorul excepției împotriva unei sentințe prin care a fost anulată ca netimbrată o acțiune comercială de anulare a unor hotărâri AGA.

Prin Încheierea din 16 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 17.603/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Constantin Tănăsescu într-o cauză comercială formulată pe calea ordonanței președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului nr. 3.528D/2009, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, contrar normelor Directivei Consiliului Uniunii Europene 2003/8/CE, dar și propriului preambul, îngrădesc, în realitate, accesul efectiv la justiție și dreptul la un proces echitabil al justițiabililor, prin condiționarea exercițiului acestor drepturi fundamentale de plata unor taxe, deși prevederi ale Legii nr. 303/2004 și ale Legii nr. 304/2004 confirmă că toate cheltuielile instanțelor sunt suportate de la bugetul de stat. În plus, se arată că, prin adoptarea actului normativ criticat, Guvernul s-a substituit Parlamentului fără a respecta cerințele art. 115 alin. (4) din Constituție privind adoptarea ordonanței de urgență, precum și că același act, deși se fundamentează pe o directivă europeană ce privește îmbunătățirea accesului la justiție în cazul litigiilor transfrontaliere, reglementează, în fapt, acordarea ajutorului public judiciar în cazul litigiilor interne.

În ce privește excepția invocată în Dosarul nr. 5.111D/2009, autorul acesteia nu formulează o motivare scrisă prin care să prezinte argumente pentru susținerea neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008. Din cuprinsul Încheierii de sesizare, rezultă că acesta a susținut oral, în fața instanței de judecată, contrarietatea dispozițiilor art. 14 alin. (1) din ordonanța menționată față de prevederile art. 21 alin. (2) și ale art. 24 alin. (2) din Constituție și a invocat neconstituționalitatea întregului act normativ.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 3.528D/2009, precizează că aceasta „este conformă cu deciziile nr. 96/2009, nr. 1.402/2008, nr. 263/2009 și nr. 264/2009 pronunțate de Curtea Constituțională”.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială, exprimându-și opinia în Dosarul nr. 5.111D/2009, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Avocatul Poporului, în punctele sale de vedere, apreciază că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă sunt constituționale, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 96/2009.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 327 din 25 aprilie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 193/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 24 octombrie 2008.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului nr. 3.528D/2009, actul normativ criticat contravine dispozițiilor „art. 1—9, art. 11—26 ș.a.m.d.” din Constituția României, iar autorul excepției ce constituie obiectul Dosarului nr. 5.111D/2009 indică prevederile art. 21 alin. (2) și ale art. 24 alin. (2) din aceasta, referitoare la interzicerea îngrădirii prin lege a exercițiului dreptului de acces liber la justiție, respectiv la dreptul părților ca, pe tot parcursul procesului, să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate”. Față de aceste norme imperative, Curtea constată că așa-numita motivare formulată de autorul excepției în Dosarul nr. 3.528D/2009 se limitează la a indica textele din Constituție pretins încălcate, și anume „art. 1—9, art. 11—26 ș.a.m.d.” din Legea fundamentală, fără a argumenta, prin celelalte susțineri,

În ce anume constă lipsa de conformitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă față de cea a normelor constituționale invocate. Or, Curtea Constituțională nu se poate substitui autorului excepției sub aspectul motivării excepției ridicate, astfel că o asemenea excepție este inadmisibilă.

În ce privește excepția de neconstituționalitate ce constituie obiectul Dosarului nr. 5.111D/2009, Curtea constată că aceleași dispoziții ale art. 10 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 sunt aplicabile, de vreme ce autorul acesteia nu a prezentat în scris, la momentul invocării acesteia, argumentele pentru care consideră că ordonanța menționată este neconstituțională. Nici

mențiunile orale în fața instanței de judecată ale autorului excepției, consemnate în încheierea de sesizare, potrivit cărora prevederile art. 14 alin. (1) din ordonanța menționată contravin dispozițiilor art. 21 alin. (2) și ale art. 24 alin. (2) din Constituție, sens în care autorul excepției invocă neconstituționalitatea întregului act normativ, nici cererea de completare adresată ulterior Curții Constituționale de autorul excepției nu cuprind elemente care să poată fi apreciate ca argumente de drept în favoarea tezei neconstituționalității Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008, ci reprezintă, eventual, referiri la aspecte de fapt relevante pentru soluționarea cauzei de către instanța de judecată de drept comun.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, excepție ridicată de Nica Leon în Dosarul nr. 7.268/105/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție – Secția comercială și de Constantin Tănăsescu în Dosarul nr. 17.603/3/2009 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.449

din 5 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Tudorel Toader	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială MARINA D'OR — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.385/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.385/303/2007, **Judecătoria Sectorului 6 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială MARINA D'OR — S.R.L. din București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 16 alin. (1) și art. 21 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie o inegalitate între debitor și creditor, acesta din urmă neavând posibilitatea să facă dovada susținerilor sale privind legalitatea procedurii de executare.

Judecătoria Sectorului 6 București consideră că excepția este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, care au următoarea redactare: *„Împotriva executării silite înseși, precum și împotriva oricărui act de executare se poate face contestație de către cei interesați sau vătămați prin executare. De asemenea, dacă nu s-a utilizat procedura prevăzută de art. 281¹, se poate face contestație și în cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu, precum și în cazul în care organul de executare refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile prevăzute de lege.”*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială MARINA D'OR — S.R.L. din București în Dosarul nr. 8.385/303/2007 al Judecătoriei Sectorului 6 București

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **TUDOREL TOADER**

Dispozițiile constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 16 privind egalitatea în drepturi și art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra criticii având ca obiect dispozițiile art. 399 alin. 1 din Codul de procedură civilă, pentru motive similare, s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 883 din 16 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 782 din 19 noiembrie 2007, respingând excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Curtea a reținut, în esență, că „textul de lege criticat nu creează nicio discriminare între părțile raportului juridic, întrucât nu se poate reține o similitudine între situația juridică a debitorilor și cea a creditorilor, de natură să permită caracterizarea regimului juridic diferențiat ce le este aplicabil ca fiind discriminatoriu.

Întrucât dreptul la un proces echitabil, ca de altfel orice drept fundamental consacrat ca atare de Constituție, are caracter legitim numai în măsura în care este exercitat cu bună-credință, în limite rezonabile, cu respectarea drepturilor și intereselor în egală măsură ocrotite ale celorlalte subiecte de drept, Curtea consideră că stabilirea de către legiuitor a acestor limite nu aduce nicio îngrădire dreptului în sine, ci, dimpotrivă, creează premisele valorificării sale în concordanță cu exigențele generale proprii unui stat de drept (Decizia Curții Constituționale nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003).

De altfel, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, Curtea constată că reglementarea dedusă controlului satisface exigența impusă de norma constituțională, fiind în deplină concordanță cu prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției”.

Atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate sunt pe deplin valabile și în cauza de față, neintervenind elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții în această materie.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.506

din 12 noiembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Vâlcea în Dosarul nr. 437/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.238D/2009, nr. 3.283D/2009—3.286D/2009, nr. 3.446D/2009, nr. 5.224D/2009 și nr. 5.225D/2009, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Vâlcea în dosarele nr. 133/90/2009 și nr. 1.363/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Independent din Învățământul Preuniversitar Sectorul 4 București în dosarele nr. 2.351/3/2009, nr. 2.357/3/2009, nr. 2.346/3/2009 și nr. 2.353/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Liber din Învățământul Arădean în Dosarul nr. 573/108/2008 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău în Dosarul nr. 2.197/114/2009 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.218D/2009, nr. 3.238D/2009, nr. 3.283D/2009—3.286D/2009, nr. 3.446D/2009,

nr. 5.224D/2009 și nr. 5.225D/2009 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, deliberând, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 3.238D/2009, nr. 3.283D/2009—3.286D/2009, nr. 3.446D/2009, nr. 5.224D/2009 și nr. 5.225D/2009 la Dosarul nr. 3.218D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public, arătând că prin Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009 Curtea Constituțională a declarat neconstituționale textele de lege criticate, consideră că, în temeiul art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate a devenit inadmisibilă și pune concluzii de respingere ca atare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 14 aprilie, 12 mai și 9 iunie 2009, pronunțate în dosarele nr. 437/90/2009, nr. 133/90/2009 și nr. 1.363/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Vâlcea cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi salariale.

Prin încheierile din 26 și 30 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 2.351/3/2009, nr. 2.357/3/2009, nr. 2.346/3/2009 și nr. 2.353/3/2009, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Sectorul 4 București cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi salariale.

Prin Încheierea din 23 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 573/108/2008, **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Liber din Învățământul Arădean, în reprezentarea membrilor săi, cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi salariale.

Prin Încheierea din 17 iunie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.197/114/2009, **Tribunalul Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ.** Excepția a fost ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău, în reprezentarea membrilor săi, cu prilejul soluționării unor cauze având ca obiect drepturi salariale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare dispozițiilor art. 1 alin. (4) și (5), art. 20 alin. (1), art. 41 alin. (2) și (5), art. 61 alin. (1), art. 102 alin. (1) și (2), art. 111 alin. (1), art. 115 alin. (4) și (6) și art. 141 din Constituție.

Tribunalul Vâlcea — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și Tribunalul Buzău — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului, făcând trimitere la Decizia nr. 989 din 30 iunie 2009, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 și ale art. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009, consideră că, potrivit art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 759 din 11 noiembrie 2008, dispoziții potrivit cărora: „*Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...]*”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 1. — (1) În cursul anului 2008 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2004 privind unele măsuri în domeniul învățământului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 6/2005, cu modificările ulterioare, se majorează după cum urmează:

a) pentru funcția de profesor universitar prevăzută în anexa nr. 1.1, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 230,247 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 244,061 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 266,026 lei;

b) coeficienții de multiplicare prevăzuți pentru funcțiile didactice de predare cu gradul didactic II, definitiv, debutant, cele cu studii de nivel liceal fără pregătire de specialitate și pentru funcțiile didactice auxiliare se majorează cu 10% începând cu data de 1 ianuarie 2008, față de nivelul din 31 decembrie 2007;

c) pentru funcțiile didactice prevăzute în anexele nr. 1.2, 2 și 3, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000 este următoarea:

— 1 ianuarie—31 martie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 259,593 lei;

— 1 aprilie—30 septembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 275,168 lei;

— 1 octombrie—31 decembrie 2008, valoarea coeficientului de multiplicare 1,000: 299,933 lei.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului sunt prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, articolul 11, cu următorul cuprins:

«Art. 11. — (1) În cursul anului 2009 salariile de bază ale personalului didactic din învățământ, stabilite potrivit anexelor nr. 1.1, 1.2, 2 și 3, se majorează după cum urmează:

a) pentru perioada 1 ianuarie—28 februarie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

b) pentru perioada 1 martie—31 august 2009 se va acorda o treime din creșterea salariilor de bază obținute prin aplicarea coeficienților de multiplicare și a valorilor coeficientului de multiplicare 1,000 prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b;

c) pentru perioada 1 septembrie—31 decembrie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1b, 1.2b, 2b și 3b.

(2) Indemnizațiile pentru persoanele care ocupă funcții de conducere specifice, precum și indemnizațiile pentru îndeplinirea unor activități specifice învățământului pentru anul 2009 sunt cele prevăzute în anexele nr. 4 și 5.»

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 30 ianuarie 2009, și aprobată cu modificări prin Legea nr. 145/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 8 mai 2009.

Textele de lege criticate au următoarea redactare:

— Art. 2: „La articolul 1¹ alineatul (1), literele a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 și în anul 2009 personalului din învățământ, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 30 ianuarie 2008, aprobată cu modificări prin Legea nr. 221/2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și vor avea următorul cuprins:

«a) pentru perioada 1 ianuarie—31 martie 2009, coeficienții de multiplicare și valorile coeficientului de multiplicare 1,000 sunt prevăzuți pentru toate funcțiile didactice și didactice auxiliare în anexele nr. 1.1a, 1.2a, 2a și 3a;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 pct. 2 și 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 151/2008 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008 privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalului din învățământ și ale art. 2 și art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2009 privind unele măsuri în domeniul salarizării personalului din sectorul bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Vâlcea în dosarele nr. 437/90/2009, nr. 133/90/2009 și nr. 1.363/90/2009 ale Tribunalului Vâlcea — Secția civilă, conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Independent din Învățământul Preuniversitar Sectorul 4 București în dosarele nr. 2.351/3/2009, nr. 2.357/3/2009, nr. 2.346/3/2009 și nr. 2.353/3/2009 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Sindicatul Liber din Învățământul Arădean în Dosarul nr. 573/108/2008 al Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Buzău în Dosarul nr. 2.197/114/2009 al Tribunalului Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 noiembrie 2009.

PREȘEDINTE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	5	50	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	215	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	600	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 436015